

Svajonų
ROMANAI

Karamelė

JOSS WOOD
Viskas prasidėjo nuo bučinio

2017 sausis-vasaris

knygute.lt

Joss Wood
(Džos Vud)

VISKAS PRASIDĖJO NUO BUČINIO

Romanas

Versta iš Joss Wood, It was Only a Kiss, 2013

© Joss Wood, 2013

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Neringa Lekandrė, vertimas iš anglų kalbos,
2016

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2017

ISBN 978-609-03-0158-6

Elektroninę versiją parengė, 2016

Prologas

Prieš aštuonerius metus...

- Taigi apibendrindama galiu pasakyti, kad jūsų žmonių pateikta rinkodaros strategija yra niekuo neišsiskirianti, kvaila ir net idiotiška. Joje neatsižvelgta į jums svarbius demografišnius rodiklius, rinkos tyrimus ir konkurentų padėtį rinkoje. Viskas sukurpta taip paviršutiniškai, kad, užtikrinu jus, įgyvendindami tokią strategiją per penkerius metus prarasite didžiąją užimamos rinkos dalį – galbūt net savo verslą.

Lukas Sevidžas pažvelgė per popieriais užverstą stalą į nuoširdžiai kalbančią jauną moterį, sėdinčią ant kėdės kraštelio. Jos veide atsispindėjo jaunatviškas entuziazmas ir nemaža arogancija. Kuo ji ten vardu? Lukas dirstelėjo į panosėje gulinčią bylą. Džesė Šervud. Dvidešimt dvejų metų amžiaus. Šiuo metu baigia rinkodaros magistro studijas. Iš asmens bylos buvo aišku, kad mergina apdovanota ypatingais protiniais gebėjimais. Jos mokyklos baigimo ir studijų universitete balai, švelniai tariant, įspūdingi. Tačiau byloje neparašyta, kad ji dar ir itin žavi. Natūrali rudų akių blon-

dinė.

Tikra dovanėlė. Panašu, kad ir jai pačiai tai ne paslaptis.

Lukas stengėsi neparodyti jaudulio, kai Džesė grakščiai susikryžiuo ilgas kojas ir apglėbusi nuoga kelį patapšnojo jį smiliumi. Vilkėjo trumputę klostuotą suknelę, kuri vis smuko nuo vieno peties, vyro akims atidengdama plonytę violetinės liemenėlės petnešėlę. Liekną liemenį juosė platus odinis diržas. Suknelė buvo gerokai per trumpa, tik iki pusės šlaunų, pernelyg seksuali darbui, tačiau mergina nekreipė į tai dėmesio.

Luką retai kas nustebindavo, tačiau Džesės įžūlumas tiesiog pribloškė. Mergina buvo priimta per vasaros atostogas padirbėti rinkodaros praktikante *St Sylve* ir įgyti patirties, o įmonė priklausė jam nuo tada, kai paveldėjo šeimos vynuogyną. Mergina įsiveržė į biurą, kai jis jau buvo beišeinąs, ir išrėžė jaučianti „moralinę pareigą“ – Lukas pašaipiai šyptelėjo – pasakyti, kad jo sprendimai yra nieko verti, o rinkodaros planas – klaidus. O dabar jai pakanka įžūlumo sėdėti čia ir pranašauti, jog jo verslas žlugs.

Staiga suskambo merginos mobilusis telefonas. Lukas net nesistengė slėpti susierzinimo,

kai ji čiupo rankinę, sužvejojo joje telefoną ir prisimerkusi pažvelgė į ekraną. Apdovanojusi jį plačia šypsena ir visai nesijaučianti kalta Džesė tarė:

- Atsiprašau, turiu atsiliepti.

*Žinoma, visada prašom - aš tik tavo viršinin-
kas. Kodėl man nepalaukus, kol tu baigsi
tvarkyti savo reikalus?*

Lukas jautėsi esąs dvidešimt metų vyresnis už ją, nors juos skyrė tik šešeri. Patirtimi gal ir buvo tiek vyresnis. Mokslai universitete atrodė tik tolimas ir blausus prisiminimas. Nieko keista, juk pastaruosius septynerius metus kasdien darbe praleisdavo po keturiolika ar net šešiolika valandų.

Šiuo metu nuolat jautėsi pavargęs, bet jei netrūktų energijos, atsistotų, atplėštų telefoną merginai nuo ausies ir gerokai ją papurtytų. Taip ir padarys, kai tik ji baigs burkuoti.

Trikdantys Džesės žodžiai niekaip neišėjo iš galvos... *Prarasite didžiąją užimamos rinkos dalį...*

Po velnių, *St Sylve* tikrai slysta jam iš rankų. Viena nesėkmė po kitos... Tai ne jo kaltė, nes jam visada ir visur sekdavosi. Sportas? Jam buvo pavaldžios beveik visos sporto šakos.

Mokslai? Stipendijos ir itin naudingi darbo pasiūlymai galiausiai lėmė tai, kad prieš trejus metus Lukas įkūrė savo įmonę. Jis buvo vienas jauniausių šalies verslininkų. Santuoka? Na, gerai, čia pralošė. Tačiau po kelių savaičių bus oficialiai išsiskyręs ir pagaliau atsikratęs tos kredito korteles ryjančios pabaisos.

O dabar, jei pavyktų iškrapštyti šią būtybę iš kabineto, galėtų laikyti save šventuoju.

Džesė uždarė mobiliojo telefono dangtelį, įsidėjo telefoną į rankinę ir viltingai pažvelgė į Luką. Maža pasipūtusi arogantiška ragana.

Tačiau seksualiai...

Lukas staiga nukėlė kojas nuo stalo ir lėtai atsistojo žinodamas, kad veide nematyti nė kruopelės jaučiamo pykčio. Dar būdamas vaikas ir gyvendamas su reikliu neprognozuojamu tėvu (mama mirė, kai jam buvo treji) suprato, kad parodyti jausmai gali būti panaudoti prieš jį patį, todėl išmoko prisidengti abejingumo kauke.

Lukas prisimerkęs stebėjo Džesę. Mergina atsipalaidavusi sėdėjo kėdėje, seksualios lūpos šypsojosi. Dar keleri metai ir ji bus tikra dovanėlė... jei išmoks pasilaikyti pasipūtėliškas mintis sau.

- Įdomus požiūris, - ramiai tarė Lukas. Pastebėjęs, kad Džesė praveria burną norėdama kažką pasakyti, pakėlė pirštą ją tildydamas. - Tik manęs nedomina.

Burna vis dar praverta, bet iš jos nesklinda jokie garsai... Gera pradžia, - pamanė Lukas. Jis atsirėmė į stalą ir visu kūnu grėsmingai palinko jos pusėn. Jo poza išdavė pyktį, kurį iki tol jis slėpė. Kai Džesė išplėtė akis ir prikando apatinę lūpą, Lukas pajuto šioki tokį pasitenkinimą.

- Tu esi arogantiška snarglė, - Lukas tyčia kalbėjo monotonišku balsu, suprasdamas, kad ramiai ištarti žodžiai turės didesnę poveikį nei šūkaliojimas. - Kaip drįsti ateiti į mano įmonę, į mano kabinetą ir leisti sau mokyti mane, kaip tvarkyti savo verslą? Kas, po velnių, manaisi esanti?! - staiga užriaumėjo jis. Mergina krūptelėjo, tarsi jo žodžių aidas būtų atsimušęs nuo sienų ir rikošetu atlėkęs iki jos.

Džesė pakėlė rankas, tačiau Lukas matė, kad ji ne itin išsigandusi. Po velnių, ji visiškai neatrodė išsigandusi.

- Jūs nesuprantate...

- Aš suprantu, kad esi sumani jauna panelė, kuriai nuolat kartojo, kokia ji yra nuostabi,

protinga, gabi ir talentinga. Ir dar graži. Po tokio dosnaus gėrėjimosi ir pripažinimo tau net neatėjo į galvą, kad nenorėsiu išgirsti išminties perlų, kurie byra iš tavo lūpų?

Džesė pašoko nuo kėdės.

- Lukai, aš...

- Tau aš esu ponas Sevidžas! Tavo viršinin- kas, o ne draugas! Jei nori ką nors pasiekti, geriau jau dabar pradėk mokytis kuklumo ir pagarbos! Aš turiu magistro laipsnį, saulute, ir metų metus sėkmingai vadovauju įmonei. Tam, kad turėčiau teisę pasakyti savo nuomonę, investavau prakaitą, ašaras ir triūšą. Kitaip nei tu!

- Nešaukite ant manęs!

Lukas pažvelgė į merginą ir papurtė galvą. Dalis jo - na gerai, visos jo berniukiškos dalys - manė, kad ji atrodo nuostabiai: besikilnojančia krūtine, paklaikusiomis akimis ir pykčio nurausvintais skruostais, tarsi juos būtų nubūčiavęs aistringas mylimasis. Džesė atrodė įpykusi, tačiau nė trupučio neišsigandusi. O kita jo dalis žavėjosi jos drąsa. Bet ta dalis buvo labai nedidelė.

- Aš nekalta, kad jūsų rinkodaros planas - visiškas šlamštas! Tik sakau, kad *St Sylve* vy-

nuogynas nukentės, jei nepakoreguosite strategijos!

- Nes tu taip sakai?

- Taip! Aš tiesiog žinau, kad jis pasmerktas žlugti!

Lukas ranka pasitrynė smakrą.

- O, tai tu dar ir pranašautoja? Gali man pasakyti, ar per skyrybas nuo manęs nudirs visą kailį? O gal žinai, ar kris naftos kaina?

- Žinoma, kad nudirs - taip visada atsitinka, kai vedi turtų medžiotoją! O naftos kaina ir toliau kils. Rinkos šiuo metu yra per daug nestabilios, kad ji galėtų mažėti, - pareiškė Džesė.

Lukas negalėjo patikėti, kad ji neužkibo ant jo sarkazmo.

- Nors šioje įmonėje praleidai vos kelis mėnesius, jau spėjai prisijungti prie vynuogyno paskalų linijos.

Džesė įžūliai nusišypsojo.

- Dėkoju.

- Tai ne komplimentas.

- Žinau.

Tikrai priplos ją. Lukas lėtai apėjo stalą ir suspaudė jos grakščius pečius didelėmis rankomis.

- Svarstau: pasmaugti tave ar tiesiog gerai pliaukštelėti?

Džesė krestelėjo medaus spalvos plaukus ir narsiai pažvelgė rudomis akimis. Tokiomis tamsiomis, kad galėjai palaikyti jas juodomis.

- Tu ne iš tų, kurie muša moteris. - Ji kilstelėjo vieną petį ir pervėrė Luką žvilgsniu, kuriuo per amžius moteris žiūri į vyrus. - Susierzinau, nes žinai, kad esu teisi.

- Susierzinau? Aš jau seniai įveikiau šį lygį. Dabar esu pakeliui į „pamėlęs iš pykčio“ lygį.

Džesė gūžtelėjo pečiais.

- Bet kodėl. Aš tik sakau tiesą.

Luką erzino toks įžūlumas, tačiau dar labiau siutino tai, kad mergina privertė šoktelėti jo kraujospūdį, o kelnės staiga ėmė veržti.

- Esi įžūli, pasipūtusi ir per daug pasitikinti savimi tuščiagarbė, - sumurmėjo Lukas linkdamas žemyn prie jos lūpų. Į jį nukreiptose akyse matė iššūkį... O jis dar niekada neatsakė priimti iššūkio.

Džesė kilstelėjo smakrą. Lukas jautė jos kvėpavimą sau ant lūpų. Jo rankose mergina atrodė gležnutė ir itin moteriška. Ir nors žinojo, kad žaidžia su ugnimi, negalėjo jos paleisti.

- Tai kodėl nori mane pabučiuoti?

- Turiu tik dvi galimybes: arba tave pabučiuoti, arba persimesti per kelį ir išperti, - suuzgė Lukas.

- Bet juk tau nepatinku, - pareiškė Džesė.

- Viešpatie, kiek tau metų? Kad jaustum potraukį, nebūtina žmogų mėgti.

- O taip neturėtų būti.

- Esi tokia naivi.

- Pabučiuoti mane būtų didelė klaida, - sušnabždėjo Džesė, nors jos lūpos rodė ką kita.

- Šaukštai po pietų.

Elektra sukibirksčiavo ir žaibas trenkė - Lukas prisitraukė liekną merginą prie savo tvirtos krūtinės ir panardino pirštus jos plaukuose, kad pasukęs galvą pagilintų bučinį, o liežuviu ištyrinėtų jos burną. Jo ranka nuslydo Džesės nugara, jis dar tvirčiau prispaudė ją prie savęs. Kai klubai susilietė, pasijuto lyg krintantis žemyn, o ploni merginos pirštai palindo po marškiniais ir ėmė glamonėdami slinkti jo nugara ir pečiais.

Dar niekada niekas nebuvo jo taip staigiai įkaitinęs. Kai jos vikrus liežuvis lyžtelėjo apatinę lūpą, o tada susipynė su jo liežuviu aistringame tango, Lukas užsimerkė. Viena ranka prilaidamas Džesės galvą, kita nuslydo lie-

meniu ir nykščiu užkliudė jos iškilumus...

Tai nuėjo per toli, - šmėstelėjo mintis Luko galvoje. Turi tai nutraukti. Dabar.

Tačiau rankos pačios nuslydo Džesės šilko švelnumo šlaunimis ir stipriai suspaudė užpakaliuką.

Viešpatie, pagalvojo jis, nesutikęs jokios kliūties, tik šiltą odą. Kur jos kelnaitės? Bučinyš iš beprotiško virto audringu. Glamonėdamas Džesę jis dar tvirčiau prispaudė ją prie savęs ir... o, štai kur jos. Plonytė juostelė. Pirštais pakilęs aukštyn Lukas aptiko širdelę, kuria buvo papuošta vieta, kurioje jungėsi kelnaičių juostelės. Jis užkišo nykštį už juostelės ir ėmė glamonėti nuostabų odos lopinėlių. Tokia švelni, tokia lygi... Galėtų lengvai nutraukti tą virvelę...

Didelėmis valios pastangomis Lukas atsiplėšė nuo Džesės ir giliai įkvėpė. Tikėjosi, kad mergina nemato, kaip jis laikosi įsitvėręs į stalo kraštą. Džesė atrodė nuostabiai: švytinčiomis akimis, nuo bučinių paburkusiomis lūpomis ir sutaršytais plaukais. Galėtų dabar pat ją užvaldyti, pamylėti popiečio saulėje. Ji sukrėtė tai, kaip geidžia pamatyti ją nuoga, gulinčią ant stalo, atvirą jo žvilgsniui, įkaitusią nuo malonumo.

Lukas sutelkė paskutinius valios likučius ir pamažu atgavo savitvardą. Kai buvo tikras, kad didžiosios smegenys perėmė valdymą iš mažųjų, atsitiesė ir be žodžių parodė į duris.

Džesė, lygindamasi suknelę, linktelėjo.

- Taip... laikas man eiti. - Vis dar šiek tiek apsvaigusi ji kyštelėjo ranką į rankinę, ištraukė didžiulį voką ir padėjo ant Luko stalo. - Rinkodaros strategija - dabartinės strategijos alternatyva. Galbūt galėtume aptarti tai kitą kartą?

Ne-j-tikėtina.

Ar ji negirdėjo, ką jis pasakė prieš išbučiuodamas ją iki sąmonės netekimo? Akivaizdu, kad ne.

Lukas papurtė galvą.

- Nemanau.

Tarp lenktų Džesės antakių įsirėžė raukšlėlė.

- Kodėl ne?

Lukas apėjo stalą ir klestelėjo į krėslą.

- Tu atleista. Susikrauk daiktus ir dink iš mano įmonės. Tučtuoju....